

Niemand scoort met de mening dat chemie in sommige gevallen gewoon goed werkt, en dat met een relatief lage milieudruk

Uit de fles

‘Een duveltje uit een doosje’, ‘een achterhoedegevecht’, ‘totaal onverwacht’, ‘supershocking’ – dat waren slechts enkele reacties toen een paar weken geleden het nieuws naar buiten kwam dat een verbod op chemie of gewasbescherming buiten de landbouw door één simpele rechterlijke uitspraak naar de prullenbak kan worden verwezen. We zijn als sector vijf of meer jaren bezig geweest met de Green Deal, maar één simpele pennenstreek lijkt dat allemaal teniet te doen. Het echte verhaal is natuurlijk genuanceerder; dat zie je ook aan de reacties die wij her en der in de sector kunnen noteren. De geest is inmiddels echt uit de fles en beheerders staan nu fundamenteel anders in de discussie over het gebruik van chemie. Daarnaast hebben ze ook gemerkt dat zonder chemie heel veel mogelijk is. Blijft het feit dat de discussie geladen is. Sommige greenkeepers die wij om hun mening vroegen, kregen van hun baas te horen dat ze toch vooral geen commentaar mochten geven. Niemand scoort met de mening dat chemie in sommige gevallen gewoon goed werkt, en dat met een relatief lage milieudruk. Het mijns inziens grootste nadeel van het verbod op chemie buiten de landbouw is dat alles op één grote hoop wordt gegooid. Relatief onschuldige herbiciden en zelfs biologische middelen met een lage milieudruk zijn even streng verboden als middelen met een milieudruk die soms wel een factor tien tot honderd hoger is. Experts weten dat, maar de discussie is zo beladen geworden dat dit niet langer bespreekbaar is.

Er is in de politiek opvallend weinig aandacht voor dit dossier, dat greenkeepers en de groene sector natuurlijk wel bezighoudt

Wat is er nu werkelijk aan de hand? Kort door de bocht komt de rechterlijke uitspraak erop neer dat je een middel dat is toegelaten en dus veilig is bevonden voor gebruik tegen bepaalde plagen of ziektes, niet op hetzelfde moment kunt verbieden via een andere route. De rechter heeft nu in hoger beroep bepaald dat een dergelijk verbod niet is toegestaan. In feite zou je kunnen zeggen dat de rechter dit verbod op chemie buiten de landbouw beschouwt als een vorm van discriminatie. In principe kan de overheid nog in cassatie bij de Hoge Raad – een juridische term voor hoger beroep. Maar veel aanstalten lijken hiervoor nog niet genomen te worden.

Sowieso is er in de politiek opvallend weinig aandacht voor dit dossier, dat greenkeepers en de groene sector natuurlijk wel bezighoudt. Dat komt waarschijnlijk ook doordat het gebruik van chemie voor beheerders in het groen al bijna iets is van het stenen tijdperk. Zelfs als ze bijvoorbeeld hun verharding weer met chemie en dus glyfosaat zouden willen behandelen, ontbreken daarvoor de middelen. Ook de Tweede Kamer heeft de regering vooralsnog niet opgeroepen tot actie in dit dossier. Wel ligt er inmiddels een aangenomen motie van de Kamer om te komen tot een nieuwe, betere grondslag voor het verbod. Insiders verwachten niet dat deze motie voor de verkiezingen naar de Tweede Kamer wordt gezonden.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Scan, lees & deel!